

Časopis s podobami za slovensko mladino.

S prilogo: „Angeljček“

Štev. 6.

V Ljubljani, 1. junija 1897.

Leto XXVII.

S è n.

Zemlja trudna je k počitku legla,
 Mesečina je poljé prepregla,
 Mrak pred njo je zbežal v temne jame,
 V goste gozde in v človeške hrame.
 V hramih mračnih vse je pozaspalo,
 Oče, mati, v zibki dete malo.
 Lahno — lahno — nihče ga ne čuje —
 Z neba k zibki sèn krilat pripluje.
 Ljubeznivo detece objame,
 Je poljubi in v naročje vzame,
 Bajke krasne mu v uhó šepče,

Polne žara, polne čara, sreče — —
 In ko zora nad goró zasije,
 Spet poljubi, v zibko položi je,
 Pa v višave blažene odplava —
 Dete mirno, dete sladko spava
 In smehlja se, kakor v jutru roža,
 Ko jo solnca prvi žarek boža — —
 O, le snivaj, le počivaj sladko,
 Le počivaj, srečo vživaj kratko.
 Bujno roža včeraj je cvetela,
 Danes gine tožna, ovenela!

Smiljan Smiljanič.

